

Csatáné Bartha Irénke

Lelassult léptek

Mosolyod kékje
elleng réveteg,
mint őszi ködben
kikerics fények.

Gesztenyehulláskor
avarban lépked
karcsú termeted,
és szertegurulnak
bársonyos mosolyoddal
a fényes gyöngyszemek...

Fellobbanó szerelmek tüze
nem perzsel már,
csak lappang félve,
hamu alatt vár...

Kitavaszkodik jókedvünk ága,
a fény a porból felemel,
s szívünket még megtalálja
mézillatú hársakkal a kikelet?

És aranyló fénybe lobban
a megkopott dallam,
s az utolsó táncba kíséri
lelassult lépteinket...

Hulló szirmok idején

Elhullatta szirmait a nyár,
báránnyfelhők hátáról
búcsút int a fény, atmosolyog
árválkodó szőlővenyigén.

Alkony hull folyóra, fákra,
rozsdálló bánatban lóg
a vadszeder ága.

A szőlődombon
kihűlt a varázs:
nincs dal, nincs madár.

Helyükön sápadt,
remegő levél, utazásra kész,
ha ostorával jó a szél.

Illan a fény, a dal,
de megbújik
szívedben a vágó,

S újjáéled pacsirtadallal
tavaszi reményvetések
szikraszárnyán.

Őszi képek

Kikericsek
halk szólamok:
kékek és lilák,
szélbe szórt
bús melódiák.

*

Őszike sír a fák alatt,
búslakodó fénynek,
lámpásnak itt maradt.

*

A rózsák nyakán
ökörnyál gyöngye leng,
szirmaikon még
mosolygó fény dereng,
sorsukra köd szítál,
s kioltja könnyörtelen.

Eperfák asztala

Látod, tart még a varázs,
a terebélyes eperfák adakozó kedve
gyermekkorunk asztalát teríti már.

Néha a szívem úgy zakatol,
mintha a kapuból hallanám
vacsorára hívó Anyám ...

Ezüst csöndek rejtelmében élek,
madárdalt hallok, édes beszédet,
hányszor csilingel szívemben e zene:
a gyermekkor kifogyhatatlan kelleme.

Gyermek leszek újra, álmodom
a hús homokot a talpamon,
akácok, füzek nevetnek rám,
s hallom, amint ébresztget anyám.

Aranymálinkó

Elsuhogott a sárga
málinkó is délre,
sárgul a diófák
zöld terebélye.

Levelek lebegnek,
aranymálinkó szárnyak,
búcsúznak rendre,
az avar díszévé válnak.

Fölizzó lobogás

Tűz, lobogó tűztánc:
sárgák, rozsdabarnák,
Tizián – vörösek izzanak az őszben.

Állok némán, nézem bűvölten,
nem akarom, nem sietek
eloltani ezt a színpompás tüzet.

Benke László

A megváltás reménye

„A megváltás ingyenes.”
Ferenc pápa

Ti holtig tanuló jó papok,
Jézus Krisztusnak szóljatok!
A megváltás reménye folytatásra vár.
Tegyen velünk egy-két csodát,
ne legyünk átkozottak tovább.
A megváltás reménye folytatásra vár.
Jézus az emberiségért akár
most is keresztre feszítteti magát,
hogy megmutassa nekünk az életet.
A megváltás reménye folytatásra vár.
Mindig voltak s lesznek árulók,
kik kézre adják az ártatlanokat.
Jézus élni akart, s meghalt az életért.
A megváltás reménye folytatásra vár.
Mindig voltak s lesznek gyilkosok,
kik végrehajtják az ítéletet.
A megváltás reménye folytatásra vár.

A kirándulás végén

Kiülni a tengerpartra, mint a Nap,
megállni, még körülnézni, sugarak.
Szép volt, jó volt, kirándultunk egy kicsit.
Áldott légy, csönd, csillagfényben elcsitíts.

Hamarosan

Hull a levél,
billen a fény,
hamarosan
lelépek én.
Megöszültem
itt veletek,
sajnálom is
a kertemet.
Fenn a lombban
és lenn a földön,
aranyba vont
szép levelek,
maradatok
szerelmesek,
lelépek én;
s az ág hegyén
még egy kicsit
billen a fény.

Egry József: Táj fákkal

Tiszta ég keretében aranysárga alkony
lányul e tájban a fákra.
Az elmúlás fényes pillanatában
nyugszik a Teremtő e harmóniában.